

[Aksel Larsen.]

statsinvestering skabes mulighed for ny virksomhed, for beskæftigelse til befolkningen og for forøgelse af befolkningstætheden. Derfor er Hanstholm havn ikke et lokalt spørgsmål for fiskerne i denne del af landet, det er et samfundsspørgsmål; derfor bør regeringen og derfor bør folketinget også nu træffe en afgørelse og give besked om, hvorvidt havnen skal bygges eller den ikke skal bygges.

For at udtrykke det så klart som muligt: Hvis ikke regeringen har den bevidste hensigt, at Hanstholm havn skal bygges og vel at mærke færdigbygges indenfor en rimelig årrække, hvorfor vil man da komme og foreslå en eengangsbevilling på 3 mill. kr.? Hvis man, efter at disse 3 mill. kr. er brugt op — og de vil naturligvis en overgang afhjælpe arbejdsløsheden der på stedet — påny standser havnebyggeriet, vil det jo samfundsmæssigt set sige, at man har smidt de 3 mill. kr. i Vesterhavet og holdt befolkningen i Thy for nar.

Må jeg komme med en bemærkning i anledning af den meget tale om atomkraften som Danmarks vej til løsning af energiproblemet og i anledning af de påbegyndte foranstaltninger til oprettelse af en atomstation i Danmark: det må vel anses for sikkert, at atomkraften vil give menneskeheden en vældig, ny energikilde, at den har udsigt til i fremtiden at blive måske den væsentligste energikilde, og at det er et stort fremskridt, at man nu ikke nøjes med at interessere sig for atomkraften som menneskemyrdende ødelæggelsesmiddel, men også for dens udnyttelse til fredelige formål. Men mon det ikke ligger sådan, at det trods størst mulig optimisme dog endnu vil vare meget, meget længe, inden atomkraften får den store praktiske betydning, man drømmer om og regner med? Mon det ikke vil være klogt at interessere sig for andre allerede eksisterende energikilder, som venter på at blive udnyttet i dag, og som kan udnyttes i dag. Danmark er ikke selvforsynet med sådanne energikilder. Vi har ikke kul og olie og meget lidt vandkraft, men blæst har vi da nok af! Det burde med størst mulig energi undersøges, om ikke vindkraften kan udnyttes til at dække en meget væsentlig del af Danmarks elektricitetsbehov og derved styrke vor produk-

tionsevne og spare landet en stor del af den valuta, der medgår til at købe kul og olie i udlandet. De sidste vindmøller i vort land er ved at forfalde eller forsvinde. Burde der ikke til gengæld i de mest blæsende egne af landet opstå et hundredtal af moderne og rationelle vindmotorer, som på de fleste af årets dage kan producere uanede mængder af elektrisk kraft?

Som jeg allerede har sagt, er regeringen i sine hidtidige udtalelser mest muligt gået uden om de brændende spørgsmål, om følgerne for befolkningen af forbrugsnedskæringernes politik. Regeringen søger derimod at rose og retfærdiggøre disse forbrugsnedskæringer med henvisning til en mulig eller påstået bedring i valutastillingen. Det er muligt, at der er en bedring i valutastillingen — derom strides imidlertid de lærde — men *hvis* der er en, ganske vist beskedent bedring, så er den betalt uhyggelig dyrt af befolkningen, som desværre må belave sig på at skulle honorere ganske anderledes regninger i den tid, der kommer.

Men statsministeren kom selv for skade i sin tale at røre ved det, som er den egentlige årsag til valutavanskelighederne, nemlig Danmarks handelspolitiske afhængighed af visse fremmede magter og af disse magters aftaler og diktater over vor økonomiske politik. Hvis man skal tro statsministeren, kan regeringen dog nu indse, at den såkaldte liberalisering efter Parisaftalerne er i høj grad til ugunst for Danmark. Hvorfor tager regeringen så ikke konsekvensen? Hvorfor foreslår den ikke, at Danmark skal frigøre sig for disse aftaler? Det er alle disse aftaler, som iøvrigt hænger sammen med og er en følge af Atlantpagten, der er årsagen til vort lands forværrede økonomiske stilling, det er disse aftaler og Danmarks tilslutning til dem, som er årsag til, at vort lands økonomi kastes fra krise til krise.

Det, der bør gøres, er ikke at lægge øgede byrder på den sagesløse danske befolkning, men at bryde afhængigheden af de nævnte fremmede magter. Danmark bør tage sig sin frihed igen til at handle til alle sider, at handle med alle lande, som vil udveksle varer med Danmark på lighedens og gensidighedens grundlag. Danmark bør ikke have en ensidig vestvendt udenrigshandel, men bør derimod udnytte østhandelens store muligheder; de er særlig